

hænger af dette System og syntes ikke om, at man i Motiverne havde som en Grund til at gøre Forandring paaberaadt sig Jæst ved dette System. Jeg skal dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der staar i Motiverne, at det er under Forhandlingerne i Rigsdagen, at man har gjort stærke Indvendinger imod Procentberegningen, og saa tilføjes der, at Ministeriet indrømmer, at der kan gøres begynde Indvendinger imod denne Lønningsmaade. Det forekommer mig ikke, at det er nogen stærk Maade, hvorpaa Indvendingen her er gjort fra Regeringens Side, men det er en overmaade stærk Maade, hvorpaa den Nar efter Nar er kommet frem her i Folketinget, og hvis Ministeren var fremkommen med et Lovforslag, hvori Procentberegningen var bleven bibeholdt, saa vilde man vist have faaet noget ganske andet at høre, end hvad der er kommet frem i Dag. Det har altsaa været en Nødvendighed for vedkommende Minister at komme bort fra Procentberegningen og at gaa til en anden Ordning. Jeg skal straks bestæftige mig lidt med Spørgsmaalet om, hvorledes man har ordnet Forholdet. Man har ordnet det saaledes, at vedkommende Bygningsdirektør bliver henvist til sin Embedsgerning, hvad ærede Talere synes at billige, saa at han ikke maa udføre Arbejde for andre. For de Bygningsinspektører, som ønskes ansatte, og hvis Stilling — det skal jeg gøre opmærksom paa over for den sidste ærede Taler — er en helt anden end de nuværende Bygningsinspektørers, har man foreslaaet, at de kunne arbejde for Kommuner og for Staten, men ikke for private. Nu foretrække ærede Medlemmer, at de skulle kunne arbejde for private og ikke for Staten og Kommuner. Jeg forstaar ikke dette ret. Min Grund til at foreslaa, at de ikke maa arbejde for private, er den, at jeg vil gøre dem uafhængige af private. Mit Syn paa denne Sag er nemlig, at den private Mand meget let lader sine sædvanlige Haandværkere være raadende for, til hvilken Arkitekt han skal henvende sig, hvorimod Staten og i det hele det offentlige stiller sig frit i dette Forhold. Dette har været min Grund til at ordne Sagen som foreslaaet, idet jeg mente, at man kunde nægte vedkommende Ret til at arbejde for andre end det offentlige. Men jeg skal straks bemærke, at er der ikke andet i Vejen for at komme til Enighed om Sagen, end at man ønsker et, saavel Bygningsinspektørerne som Bygningsdirektøren omfattende absolut Forbud imod at udføre Nybygningsarbejder for Staten, saa er jeg straks villig til at gaa den Vej. Jeg har betænkt mig paa at foreslaa det, skønt det i og for sig har været

mit Ønske. Jeg kan godt sige, at det er af finansielle Grunde, at jeg har betænkt mig derpaa, og jeg tror ikke, at man ved at gaa ind derpaa, undgaar at komme til andre Lønninger, end her er foreslaaet, men jeg kan godt gaa dertil, og saa bliver ogsaa Lovens System noget mere fuldkomment. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Konsulentvirksomheden er jo i Lovforslaget henlagt til Bygningsdirektøren. Hvilket Omfang denne Virksomhed skal have, kan man komme nærmere ind paa under Detailbehandlingen, men ingen har benægtet, at der er Trang dertil. Ogsaa for Egalitetens Skyld trænges der dertil. Naar jeg nævner Ensartetheden, saa tænker jeg ikke saa meget paa det reelle, som paa det formelle. Naar man som hidtil staar med 5 Bygningsinspektører, har man ikke Tid til at endevende de Forslag, der aarlig skulle frem, og saa maa man komme til en mindre ensartet Behandling, end ønskeligt er. Men jeg kan meget godt gaa med til, at det bliver ikke blot Bygningsdirektøren, men ogsaa Bygningsinspektørerne, der ikke maa arbejde for Staten ved Nybygninger. Saa bliver tilbage Konsulent- og Bedligholdservirksomheden, navnlig Hovedreparationer. Disse sidst ere ogsaa i og for sig Hovedpunktet i Loven, bortset fra Konsulentvirksomheden. Ærede Medlemmer, der ere fortrolige med Finansloven, vide, hvor betydelig denne aarlige Post, Hovedreparationer og Bedligholdservirksomheder, er. Nu staer det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds, at han vil ogsaa være med til at skelne mellem Nybygninger og Bedligholdservirksomheder. Ved Nybygninger skal der være et andet Grundlag; der vil det ærede Medlem have, at man skal henvende sig til Haandværkerarkitekter. Det er jeg imod. Ganske vist, den ene og den anden kan gøre Jylbest, kun hvis vi under de Bedligholdservirksomheder, jeg har haft den Ære at foreslaa i de senere Nar, paa Rosenborg, paa Frederiksborg, paa Kronborg, ikke at tale om mangfoldige Kirker, vilde være gaaet til at benytte ringere og ikke kunstnerisk uddannede Kræfter til Hovedreparationer og Bedligholdservirksomheder, vilde der være blevet begaaet Kapitalfej. Man maa i alle Tilfælde kræve Dygtighed af første Rang, ogsaa kunstnerisk, i Bedelse af Hovedreparationer. Jeg tror ikke, at man kan komme nogen Begne ved at gaa til en Sondring paa den Maade, som det ærede Medlem sigtede til. Men jeg kan meget godt gaa ind paa, at Nybygningsvæsenet gaar ud, paa den Maade, at vedkommende ikke befatter sig dermed, og Hovedvægten lægges paa Hovedreparationer og Bedligholdservirksomheder, som Lovforslaget allerede gør det. Det vil let